

GÜNLERİN GETİRDİĞİ

Ali KAYABAŞI

Mesleğimizin konusunun gezegenimiz olmakla kalmayarak evrene açılması tüm bilim dallarının babası olma Özelliğini gösterir. Eski gezegen dünyanın Prekambriyen'den GüncePe kadar yaşadığı değişimleri en iyi jeoloji mühendisleri yorumlayabilecekken, sosyal, toplumsal değişimlerinde çok kısacık bir sürede olmayacağını da mesleki birikimlerimize dayanarak yorumlayabileceğimizi sanıyorum.

İnsanoğlunun ortaya çıkışı ve yaşadığı süreçler, gezegenimizin yaşadığı süreçlere benzer. Savaşların kökeninde bu gezegenin paylaşımı yatar. İlk savaşın çıkışı insanoğlunun yeryüzeyine sınır çekmesiyle başladığı söylenir. Aynı plaka sınırlarında depremlerin oluşması gibi. İkel komünal toplumdan feodal düzene buradan kraliyetlerin oluşması, ardından devlet kurumlarının ortaya çıkması sürecini insanoğlu birçok savaşlarla, mücadeleler ve kayıplarla yaşamıştır, Belirtmiş olduğum süreçler arasındaki sınırlar tam olarak keskin değildir. Günümüzde yeryüzeyinde her tür toplumsal değişim süreçleri görebilmekteyiz. Hatta bu süreçlere ileri ve geri dönüşümlerde yaşanabilmektedir. Bu süreçlerin çoğunluğu belli zümrelerin hakimiyeti altında emeğin daha iyi sömürülmesi amaçlı olarak gelişmiştir.

İkel komünal toplumlarda insanın doğaya karşı savaşımında ortaklaşa güç birliğine gitmesini en önemli faktör olarak görmekteyim. Ticaretin ve ardından paranın kullanılmaya başlanması» emeğin para ile tanımlanması, insanoğlunun kirlenişinin bir başlangıcıdır. İşte bu sınır bir insanın içendi emeğinden başkasının emeğine göz dikme sürecinin başlangıç sınırını oluştururken burjuvazinin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Sömüren, sömürülen çatışması yeryüzünde süregelmiştir. Yöntemler gelişmiş, karmaşıklaşmış, zaman zamanda maskeler bile değişmiştir.

Sömürülen sınıf olarak bundan sonra emek cephesi ismiyle tanımlayacağım kesim 19 yy ilk

dilimlerinde ve ortalarında çıkış yaptı ise de 20. yy sonlarında büyük bir geri çekilme yaşamıştır. Ayrıntıları incelenecek olursa bu çıkışın pek çok hataları olduğu ve bu hataların kendisini bitirdiğidir. Bu sonu, aç, kurtlar misali bekleyen sermaye cephesinin de hızlandırdığı hepimizce bilinen yaşadığımız bir gerçektir.

Yaşanılan süreçlerde sermaye cephesi, emek cephesinin gelişimi karşısında bir ileri, iki geri veya iki ileri bir geri gibi taktikler sergilemiştir. Bunları biraz daha açarsam Keynesyen yaklaşımıyla sosyal demokrasinin ön plana çıkarılması» Avrupa Topluluğunu ortaya çıkaran ilk örgütlenmelerin oluşturulması, Marshall yardımları gibi yöntemlerle doğu bloğuna tampon ülkelere yardım taktikleriyle bu ülkelere şirin görünmeyi örnekleyebilirim. Bunlar geri çekilme taktikleridir. Saldırı yöntemlerini ise günümüzde yaşıyoruz,

21. yy başlarında yeryüzeyinde tek kaldığı görüntüsünü sergilemeye çalışan sermaye cephesinin yalaka ideologları tarihin bittiğini dahi iddia etmişlerdir. İşte buradaki eksiklikleri jeoloji bilmemelerinden kaynaklanmaktadır diye iddia ediyorum. Çünkü yer yüzeyindeki süreçler hiçbir zaman sonlanmayacaktır. KAF zonunun hareketliliğini durdurabilir misiniz. Aynı bu örnek gibi sermaye-emek çelişkisini de durduramazsınız Ancak ve ancak insanın bir diğer insana, doğaya, diğer canlılara, kendisinin yaşama hakkı olduğu kadar hak verme bilincini kazanmasıyla bu çelişki duracaktır. Tabiattaki etkileşimleri durduramayacak ama onunla birlikte yaşamının yöntemlerini de benimsedikten, uyguladıktan sonra rahata ulaşabilecektir.

Günümüzde sermaye cephesi düdüğünü tüm dünyada öttürmekte İse de, her şeyin bitmediğinin kendileri de farkındalar. Kapitalist sistemin ekonomik terehlemelerinden biri olan Liberalizmin, ana işleyiş mekanizmasının kar olduğu, bireyciliğin ön plana çıktığı, bilinen bir gerçektir» Bireyin

özgürlüğü, bir diğerinin emeğine el koyabilmesiyle doğru orantılıdır. Bu durum uluslararası düzeyde bir ülkenin diğerini sömürebilmesi veya diğeri üzerinde hak sahibi labiimesiyle açıklanabilir, Rakipsizlik adını Globalleşme koymuştur. Değişen hiçbir şey yoktur, Ortaçağ İngiliz sömürgeciliğinin Hindistan'a kadar uzanabilmesiyle yok 6AT uygulamaları, yok IMF uygulamaları, yok Ulusal Devlet sınırlarının kalkması iddialarının arkasında yatan gerçek, günümüz emperyalistlerinin diğer sömürge ülkelerini tamamen tasfiye saldırısından başka bir şey değildir.

21. yy'da savaşların dibe vurmuşluğu iddia edilse de tüm dünyada emperyalist odaklarının pazar getirişi olan gizliden gizliye bir silahlanma yarışı olduğu bir gerçektir. Büyüklerin entrikaları yüzünden iç savaşlar veya az gelişmiş ülkeler arası savaşların yaşandığı günümüzde, ana tema emperyalist kutupların yeryüzünü paylaşımıdır, İletişimin gelişimi İnsanları dünyanın her tarafından haberdar ederken» emperyalist ülkelerin kamuoyu baskısının güçlülüğü nedeniyle rejim kendisini halkıyla karşı karşıya getirmemek için sömürge ülkelerin çocuklarını asker olarak birbirleriyle savaşlarda çarpıştırır. Kamu çekincesi sayabileceğimiz pek çok etken savaşlar tarihinde savaşın cephele yoluyla olma dönemini kapattığını, ama diğer sac ayaklarının yani siyasal ve ekonomi arenalardaki savaşların sürdüğünü ifade edebilirim.

Sömürge ülke yönetenlerini satın almak emperyalist ülkelerin kullandığı yöntemlerin en belirginlerindedir. Az gelişmiş ülkelerden eğitim amaçlı koparılan öğrencilerin işlenerek, yetiştirilerek tekrar ülkelerinde kullanıma açılması, 2. dünya savaşından sonra uygulaması olan bir yöntemdir. Başarılı olmuşlardır da. Savaşa kan kaybetmeye ne gerek var. Önemli olan sömürge ülkedeki ekonomik çıkarların yanısıra bu çıkarların sürekliliğini sağlayacak sosyoekonomik, sosyolojik tüm çürümeyi sağlayacak çarkı döndürmek değil midir esas amaç. Tabii ki zaman zaman komşu ülkeyle savaşmak, sömürge ülkedeki ayrılık ve

karışıklığa neden olabilecek unsurları kaşımak, zaten cahil cühela ve yoksul bir halka sahip olan sömürge ülkeyi karıştırmak için yeteri olacaktır.

Tekrar mesleğimize değinerek bir paragraf girişi yapmak istiyorum. Dünyanın yaşamı boyunca geçirmiş olduğu orojenezler, devirler, plaka hareketleri milyonlarca yıl sürer. Yer yüzeyindeki her oluşumun sürecinin uzun olması muhakkaktır. İnsanlığın geçirdiği süreçlerin uzunluğu da bununla aynı paralelliktedir. Orta çağın karanlık sömürü döneminin bitişini 1789 Fransız Devrimini olarak ele alırsak günümüze kadar 200 yıl gibi bir sürenin insanlık üzerinde hızlı bir değişim gösterdiğini, İnsanın ortaçağın dine dayalı sömürsünü bir kenara çekip, öncelikle kendisine önem vermesi, kendi buluşlarına, bilime önem vermesi, bu sürecin hızlanmasına en büyük etkendir. Tabii ki geometrik artıştan hızlı olan bu gelişme de sömürü savaşlarını çeşitlendirmiştir. Cephe savaşlarını belirgin savaş olarak nitelendiriyorum. Aslında sömürü ve emperyalizm var olduğu sürece insanoğlu yer yüzeyindeki her canlı ve tabiat için savaş sürekli olarak sürmektedir. Çevre katliamları savaş değil midir? Daha çok para kazanmanın getirdiği bir hırs değil midir? Yeryüzeyinde halen taş devri düzeyinde yaşayan ülkeler vardır, Bu ülkelerin nüfus oranları dünya nüfusuna oranla dikkate değer iken dünya gayri safi milli hasılasından aldıkları pay ise bindelik oranlara sığmakta zorlanmaktadır. Bu durum insanoğlunun hem bir ayıbdır ve hem de paylaşım savaşlarının sürdüğünün bir göstergesidir. Güney Afrika ülkelerinin topraklarında sürekli altın madeni işletilirken halkı fakirlik içinde yaşamaktadır. Viagra ve benzeri seks gücünü artırıcı kimyasal maddeleri geliştirmek için harcanan paralar, AIDS belasından kavruken Afrika ülkelerinin insanlarını kurtarmak için harcanan paranın yüzlerce katıdır.

Genelden güncele uzanacak olursak ülkemizde 10 yılı aşkın süredir süren kamu çalışanlarının toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesinin geldiği aşamada bazı memur arkadaşlarımızın yılmınlığına verilecek cevap, bu tür hak arama mücadelesinin kısa sürede olmayacağı, bu süreci kısaltmanın örgütlülüğe sahip çıkmayla

oluşabileceğidir. Bunun bir paylaşım savaşı olduğunu hepimizin bilmesi gerekli sanırım, 1800 'lü yılların Avrupa'sında çalışan emekçilerin nasıl bir mücadele verdiklerini, 24 saatin 18 saatinde çalıştırıldıklarını, çalışma saatlerini 8 saate indirme mücadelesinin yıllarca sürdüğünü, bunun uğruna insanların neler çektiklerini tüm arkadaşlarımızla birlikte okumamız, öğrenmemiz, birbirimizi eğitmemiz gerektiğine inanıyorum. Yoksa kimse armut piş algıma düş dememeli. Bu eksiklikler süreci uzatır, bu da emperyalistlerin, ağaların, patronların işine yarar.

Ne Yapmalıyız? Hani türküde diyor ya " Bir şey yapmalı"

1-Öncelikle emperyalizmin iyi tanınması gerekir, Emperyalistlerin sömürü yöntemleri çok çeşitlilik göstermektedir.. Globalleşme adıyla şirin gözükerek, ulus devletlerin kendi hukuk sistemlerini ortadan kaldırmak, uluslar arası düzeyde nalıncı keseri gibi hep kendilerine yontan antlaşmaları ulus devletlerine kabul ettirmek günümüzde yaşananlardan çok küçük bir örnektir. Ne anlama geldiğini iyi bilmemiz gerekir. Örneklersem Tahkim yasaları, GAT anlaşmaları gibi. Tahkimi işleten altıncı bozuntular, yarı Danıştay onların çalışmalarını durdurma kararı aldı diye ülkemize para cezası getirebilir. Bergamalı Dostlarımızı çoğaltmalı, hepimiz Bergamalı olmalıyız şeklinde düşünüyorum,

2-Sosyoloji ve Kültürel yapıyı köreltmek kullanılan yöntemlerden birisidir. Doğru değil midir? Toplumumuzu ayakta tutan kaç değer yargımız kalmıştır. Üzerinde İngilizce yazılar olan, iç çamaşırları daha çok tercih edilmektedir. Bir köy pazarında ot biçmek için satılan tırpanların üzerine yanlış yazılmış İngilizce terimler gördüm. Satıcıya bunlar Amerika'dan mı geldi diye sorduğumda "Yok abi tırpanı biz üretiyoruz, ama o yazıları yazmazsak kimse almıyor" dedi.

Gençliğimizin büyük bir çoğunluğu ABD hayranıdır; Hamile kalmayı planlayan bazı kadınlarımız çocuğunu AİD'd© doğurmayı planlar. Niye? ABD vatandaşı olsun diye.

Çocuklarımıza Mc Donalds'tan yiyecek yedirir. ABD'nin reklamını yapan küçük oyuncak hediyeler

alırız. Daha 2 yaşında çocuklarımızda ABD hayranlığı başlatırız.

Kendimize gelmeliyiz, öDTÜ'de Me Donalds'a gitmeme @yl©mselllğİnl kutluyorum, Sefam olsun sİte gençler.

Emperyalizmin kucağına oturuş zaman zaman özgürlük gibi de lanse edilir. Köreltilen aile yapısı, ekonomik yoksulluğun yamsıra kendinin ne olduğunu bilemeyen gençlik, çevresinde lüks yaşamının tüm reklamlarını görmektedir. İçi boş yetişmiş bu nesil, sınıf bilinci de olmayınca kendisine bu lüks yaşamı veremeyen ailesiyle, toplumuyla çatışmakta, aileden kopmaktadır. Hele hele özgürlüğü sadece cinsellik boyutunda tanımlıyorsa sokaklara dönme veya fahişe olarak dökülmektedirler. Kapitalist rejimleri için hizmet sektörü çok önemli bir alandır. Buraların da insan malzemesiyle beslenmesi gerekir,

Ailelerimize sahip çıkmalıyız, insanımıza sahip çıkmalıyız. Özelleştirme, fakirleştirme, sendikasılaştırma, işsizleştirme gibi saldırılar, eğitim emekçilerimiz olan öğretmenlerimizi de vurmaktadır. Ekonomik yokluğumuz olabilir. Yaptığınız iş kutsaldır. Çocuklarımıza, gençlerimize sahip çıkalım. Yaşama savaşında kullanacakları en büyük silah onlara vereceğiniz eğitim ve kişilik bilincidir. Geleceğe sınıf bilincine sahip nesiller bırakmalıyız.

3-Emperyalistler sağlam aile, sağlam toplum, dayanışma içinde olan kasaba, il, ilçe ve en nihayet ülke istemezler. Çünkü bu tür yapıları kolayca çözüp yalnızlaştıramazlar. Buraları derhal cephe oluşturabilir. Fakat tekleştirilmiş, ruh dünyasında dahi yalnızlaştırılmış insan zararsızdır.

Bu nedenle; tüm derneklerimize, kurumlarımıza, geleneksel örgütlerimize, sendikalarımıza, demokratik kitle örgütlerimize sahip çıkmalıyız.

Bir ikinci yöntem ise bu saydığım örgütlülükleri uysallaştırma, kendine benzetme de bir diğer yöntemdir. Örnekleyecek olursam TMMOB'nin içinin boşalmışlığını ortaya atmak istiyorum. Geçmişte belki amacına hizmet vermiştir. Ama şimdi kendisine bağlı odaların çoğu ticaret girdabının içinde boğulmuştur. Bu varlık içerisinde TMMOB' üst birlik aidatını ödemeyen kasalarında

trilyonları olan odalar var. Bu durum karşısında TMMOB bugüne değin ne yapmıştır? Hiçbir şey. Bu odalardan geçen yılın gerçekleşen bilançolarını dahi alamamaktadır. Yöntem günü kurtarmaktır.

Emek platformunun dönem sözcülüğünü alan TMMOB son kriz sonrasında bir eylemsellikler dizisi programlamıştır. Bu programı açıklamak için TÜBİTAK salonunu kiralamış ve 3 Milyar para ödemiştir. Asgari ücretin 100 küsur milyon olduğu bir ülkede yaşadığınızın farkında değil misiniz. Sakarya'nın meydanı emekçilerin meydanıdır.

4-Emekçilerin partileşme süreci 90'lı yılların başlarında ortaya çıkmıştır Yapılanma sürecinin sıkıntılı olduğunu düşünüyorum, Bir an önce kurumsallaşma sıkıntılarının aşılması, tüm yurt ve dünya genelinde çalışmalara başlanması emekçilerin lehine olacaktır,

5-Emperyalistler tüketen, düşünmeyen, sorgulayamayan, bireysel çıkarıcı, menfaat ilişkilerine dayalı insanlar yetiştirir veya yetiştirilmesine ortam oluştururlar. Tüketim toplumu ortaya çıkar ve düşüncesizce tüketir. Kredi kartlarının cazibesi, insanlarımızı borç batağına sürüklemektedir. Bu sonuç ailelerin yıkılmasına ve İntiharlara neden olmaktadır« Hepsinde yatan gizli hırs daha zengin olmak iyi yaşamak, her şeye sahip olmak isteğidir. Yaratılan model insan bu şekilde düşünür. Borsa düşkünlüğü aynı şey değil midir. Karşılıksız kazanma İsteği. Arkası intihar veya mahvolmadır. Spekülatif kazancı uluslar arası sermaye kapar ve kaçır. Geriye ülke krizleri kalır«

Bu nedenle kredi kartlarının, borsanın bir emperyalist oyun olduğu, bilincini tüm gençlerimize yakınlarımıza verebilmeliyiz, Kapitalasyonun bireye indirgenmişidir kredi kartı, Faiz girdabına yakalandığınızda altından kalkamazsınız,

8-Bir kısım emekçi sınıfı ise Avrupa Birliğine giriş kurtuluş olarak görür»; Bey efendiler buraya tam üye olacaklarda, serbest dolaşacakta oralarda mühendislik yapacak da, belki de patron olacak. Beyler Anadolu'da bir söz vardır "Aç tavuk kendini buğday ambarında görür." Bu konum, bu sözün bir

ispatıdır, Tam 1964 yılından beri davul da onlarda, tokmak da onlarda. Hani nerede işgücünün serbest dolaşımına ait bir program. Bulamazsınız, Bizi ancak kuracakları orduya asker alırlar, onbaşısı Alman olması şartıyla.

7-Yedi düveli önüne katıp, emperyalizme unutamayacağı bir ders veren ülkenin çocuklarıyız. Yazımda belirttiğim gibi savaşların asıl nedeni ekonomik sömürü ilişkileridir.

Hepimizin borcudur yeni nesillere IMFten kurtulmuş bir ülke bırakmak. Zincirlerimizi kırdığımızda bu ülkenin gerçek sahipleri yani bizler, yani Çanakkale'de, Yemen'de, Haymana önlerinde çarpışanların çocukları. Kaderimizi kendimiz çizeceğiz, IMF değil.

Köyde, kentte, kasabada bir diğerimizin sorunlarını paylaşan, komünleşen bir toplum yaratmalıyız. "Yeniden" diyebilmeliyiz.

8-Dünya emekçileri boş durmamaktadır. İşte 2000 Eylülü Prag, işte 2000 aralığı Nice, Göteborg eylemleri ve İtalya'nın Cenovası. Dünya kapitalistleri paylaşım ve rant antlaşmalarını yapabilecekleri kara parçası bulamamaktalar. Deniz ortalarında gemilerde toplanmayı planlamaktalar.

Tüm karamsarlıklarımızdan kurtulmalıyız. Doğru bildiğimiz yolda mücadele etmeliyiz.

Birey olarak kendimizi ve çevremizi yetiştirmeliyiz. Karamsarlıkların etkisiyle alkol bataklığında kaybolmamalıyız. Bilinçli insanların yaşaması, ayakta durması dahi kapitalistlere bir korku kaynağıdır.

Yapılacak şeyler binlerce sayılabilir. Güzel günler yaşanacak bugün ve geçmişin katkıları geleceğe yansiyacak, Sosyal ve toplumsal olaylarda jeolojik devirler kadar uzun olmasa dahi bir süre İster. Bu süre insanın bilinçlenmesiyle ilintilidir. Kapitalistleri insanlık bir gün roketi koyup güneşe gönderecek desem güneşe kıyamıyorum« in iyisi kapitalizmi yaratan koşulları ortadan kaldırmak, sınıfsız sömürüşüz bir dünya yaratmak.

İnsan ve doğa kazanacak bir gün.

4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu Üzerine •

Çetin KURTGÖLU
Enerji-Yapı-Yol Sen

Kamu emekçileri 80'li yılların sonunda başlattıkları örgütlenme çalışmalarını çok kısa sürede yükselterek büyük meşruiyet (hem kamu çalışanları, hem toplum hem de devlet nezdinde) kazandılar. Ancak aynı başarı toplu sözleşme yapma noktasında gösterilememiştir. İmzalanan yada kamu çalışanlarının basıncı sonucunda devlete imzattırılan uluslararası sözleşmelerle elde edilen toplu sözleşme-grev yapma, siyaset yapma ve örgütlenme özgürlüğü çerçevesindeki hakların bir kısmında »ki özellikle toplu sözleşme «istenen sonuç bir türlü alınamamıştır. Bunun konjunktürel nedenleri olmakla birlikte, devletin baskı otoriter tavrı, demokratik açılımlara yatkın olmaması, kamu emekçilerinin bölünmüşlüğü ve devletin kamu emekçileri içindeki sendikasının tutumu ve özellikle kamu emekçileri açısından yapılan yanlışlar, yeterince iradeci olamama gibi nedenler başlıca sayılabilir.

Bugün gelinen noktada (25 Temmuz 2001'de sendika yasasının meclisten geçmesiyle) kamu emekçileri yasakçı-var olan durumun çok gerisinde bir yasayla boğularak ehlileştirilmeye çalışılmaktadır. Bir karar verilmiş durumundadır ve bu karar KESK açısından bütünlüklü bir karar olmak durumundadır.

Ya bu yasa tümünden reddedilecek yada antidemokratik hükümlerine rağmen kabul edilecektir;

Bunun dışında bir yol pek gözükmemektedir.

Bu YASA TÜMDEN RİDDEDİLMEÜDİRİ

Çünkü;

- Bu yasa Anayasanın 90. maddesi gereği imzalanan uluslararası sözleşmelerden kaynaklı toplu sözleşme, grev, örgütlenme özgürlüğü,

siyaset yapma hakkımızı engellemeye çalışıyor.

- Bu yasa sendikaları kapatıyor (Asım-Sen, T. Yargı-Sen) madde 15, sendikaları parçalıyor madde 5 (ENERJİ-YAPI YOL SEN).

- Bu yasa sendikal örgütlenmeyi, sendikal faaliyeti zorlaştırıyor, birleşik örgütlenmeyi tikiyor (Madde 2),

» Bu yasa örgütsüzlüğü özendiriyor, ödüllendiriyor. Çünkü görüşmede eğer mutabakat sağlanırsa tüm kamu görevlileri yararlanıyor, (Kapsam madde 2), sendika üyeliği, örgütlü olmak gereksizleşiyor, değersizleşiyor,

- İu yasa yetkiyi çok az elde topluyor ve yatay örgütlenmeleri dışlıyor. Dikey bir örgütlenme dayatılıyor (Madde 13). Sadece danışma organı niteliğinde diğer organlar kurulabilecektir;

- Bu yasa yaklaşık 500. 000 kişiyi örgütlenme kapsamı dışında tutuyor (Madde 15).

- Bu yasa Genel Merkez ve konfederasyon yöneticilerine zorunlu profesyonellik getiriyor (Madde 18).

- Bu yasa şubelerin çoğunun kapanmasını dayatıyor (Madde 18).

- Bu yasa işyerinde örgütlenmeyi zorlaştırıyor. Temsilci seçmek için işyerinin en az %5'ini örgütlemek gerekiyor. 20 kişiden az çalışanın olduğu işyerinde temsilci seçilemiyor. (Madde 23)

- Bu yasa sendikal faaliyetleri "işveren iznine" bağlıyor (Madde 18).

-• Bu yasa sendikaların iç işleyişlerine müdahale ederek sendikaları bürokratik yapılara dönüştürmeyi hedefliyor, (madde 8-9-10-12-13-18-19-23-27)

- Bu yasa 657 sayılı yasada yer alan ancak işletilmeyen 226 ve 227, maddelerdeki yüksek danışma kurulları ve kurul danışma kurullarını yeniden oluşturarak 657'nin işlemeyen maddelerini işler hale getiriyor, (madde 21-23)

• Bu yasa toplu görüşme noktasında bile farklı konfederasyon ve sendikalarını bir arada işveren kurulunun karşısına çıkarıyor(madde 30). Bu şu anlama geliyor; KESK, KAMU-SEN belkide MEMUR-SEN dahil aynı anda işveren karşısına sendikaları ile birlikte toplu görüşme amacıyla oturabilecektir. Örneğin KESK 7 hizmet kolu; kamu-sen 3 hizmet kolu; memur-sen 1 hizmet kolunda yetkili(en çok üyeye sahip) ise her 3 konfederasyon ile bunların yetkili sendikaları işveren karşısına oturacak demektir;

. - Bu yasa eğer uygulanırsa bugüne kadar söylediğimiz fiili meşru mücadeleyi dar alana sıkıştırarak boğuyor,

- Bu yasa tüm üyelikleri yeniden yapılanmaya zorluyor (Geçici madde 6-c) ve belirlenen sürede tüzüklerini uyarlamayan ve ilk olağan genel kurullarını yapmayan kuruluşların kanunla tanınan haklarını kullanamayacağını ifade ediyor (Geçici madde 6-b),

Bu yasa sadece toplu sözleşme grev sorununa indirgenerek değerlendirilmemelidir. Bu yasa 11 yıllık fiili meşru mücadelenin sendikal temel hak ve özgürlüklerin yok edilmesi anlamına gelmektedir; Toplu sözleşme ve grev gücü ilgili bir sorundur. Grevi kamu çalışanları geçmiş dönemlerinde uygulamışlar etkin eylemlilikler yapmışlardır; Toplu sözleşmeyi sağlayacak güçlü örgütlenmeyi bu yasaya uyum sağlayarak gerçekleştirebilir miyiz?

Yatay örgütlülüğü daraltan bürokratik yapıyı Örgütleyen bir yasal düzenlemenin gereklerini yerine getirirken bugünden daha güçlü olabilmenin dayanakları var mıdır?

. Bu sorunların yanıtı pratik içinde ortaya çıkacak olmakla beraber düzenleme belki yasalci zihniyet nedeniyle sendikaları üye sayısı açısından büyütürken örgütsel etkililiği olmayan bir yapıya çevirmesi büyük olasılıktır,

ENERJİ-YAPI YOL SİN açısından bu yasa;

1) Yatay örgütlenmelerimiz karar organlarımızı dağıtması, karar süreçlerini bir avuç kişinin tekeline vermesi ve sendika içi demokrasinin sekteye uğratılması,

2) Ortak örgütlenmenin önünü tıkaması, üye yapılan taşeron statüsündeki çalışanların örgüt dışına itilmesi,

3) Bugüne kadarki birleşme sürecimizi, sendikal birleşmeleri tıkaması açısından son derece önemlidir. Bütün yarattığımız değerleri yok etmektedir,

ENERJİ-YAPI YOL SENin bugün örgütsel birliğini koruyabiliyor olmasının ardında her kesimin bu sendikanın yarattığı organlar ve değerler sayesinde kendini ifade edebilmesidir.. Tasfiye süreçlerinin panzehiri hem oluşturulan organlar hem de yaratılan kültürdür,

En fazla tartışma konusu olarak gündemde olan toplu görüşmeyi değerlendirecek olursak; Kamu çalışanlarının toplu görüşme yapmakla sorunları giderilecek midir?

Kuşkusuz ki giderilemeyecektir. '

İş barışının bozulduğu, ücretlerin tamamen eridiği, eritildiği, devletin çalışma yaşantısına bakışı ve çalışanları gözden çıkaran siyasi tavrı ortadayken çalışanlar görüşmeyle yetinemezler; T. Kamu-Sen'in böyle bir talebi olabilir-ve zaten biz de I Kamu-Sen'in kuruluş amacını da biliyoruz. Eğer T, Kamu-Sen devletin kamu emekçilerini bölmesinin bir aracı yada devletin kamu çalışanları içindeki ajanı ise yaptığı kendi içinde son derece tutarlıdır.

Görüşme yetkisi abattimamalıdır. Bilakis red edilmelidir;

Kitleler açısından yasallık-yasadışılık sorununun henüz aşılmamış olması bir realitedir.

Bu yasayla işveren ile görüşme boyutuyla da olsa çalışanlar açısından aynı masaya oturmak çekici olabilecektir. Kısa bir dönem için de olsa sendikaların çekim merkezi olma durumu söz konusudur. Ancak devletin çalışanlara ve haklarına bakışının net olması nedeniyle ücret ve sosyal haklar açısından olumlu bir beklentiye girmek fazla iyimserlik olacaktır. Ayrıca toplu görüşmede eğer bir mutabakat sağlanırsa bunun tüm çalışanlara uygulanacağı göz önüne alınır; çalışanların sendikalara üye olmasının ne anlamı kalacaktır? Sendikalar cazibe merkezi olmaktan kolayca çıkabilecektir. Neden çalışanlar en azından 7 milyon (en düşük maaş alanlar için) aidat ödesin?

Yapılması Gereken;

Görüşmeyi abartarak ve yoğun propaganda ile siyasi partilere/hükümete baskı uygulayarak bu yasayı çıkartan T. Kamu-Sen'in yetkili konfederasyon olacağı ve hükümetle görüşeceği kaygısı abartılmamalıdır, KESK her dönem kamu emekçilerinin esas örgütü olmuştur. Hiç bir dönem üye sayısı açısından bile bakıldığında T. Kamu-Sen'den az üyeye sahip olma durumuna düşmemiştir ve düşmeyecektim

En olumsuz tarafından bakılsa ve KamuJSen yetkili olsa bile; kısa ya da orta vadede kitlelerin beklentisine bu devletin olumlu yanıt verme durumu yoksa'-ki yoktur/çalışanlar üzerinde tam bir baskı uygulanmaktadır- çalışanlar hem T. Kamu-Sen'in gerçek yüzünü bir kez daha görecek hem de KESK'in ve sendikamızın doğru duruşu karşısında yüzlerini yeniden KESK'e döneceklerdir.

Yukarıda belirtilen pek çok neden-sonuç yasanın tümünden reddedilmesini gerektiriyor. KİSK 98'de düşülen yanlışa düşmemendir. Görüşme amaçlı yetkili sendika/konfederasyon tartışmasını girmemelidir,

Bilakis toplu sözleşme yapma hakkı olduğunu, yetkili olmasına rağmen

"görüşme masasına oturmayacağını", "TOPLU SÖZLEŞME YAPACAĞIN!"deklere etmeli ve gereğini yapmalıdır. Kendi içinde tutarlı olmak gerekmektedir, Var olan haktan vaz geçerek kendine biçilmeye çalışılan çizgiye gelmek kitlelere güven vermez. Çekim merkezi olmaktan uzaklaştır;

KESK asla toplu görüşme yetkisini almak için T. Kamu-Sen ile üye yapma yarışına girmemelidir. Örgütlenme her dönemin ihtiyacıdır. Hemen şimdi yapılan bir yeni üye kampanyası KESK'in yönelimi konusunda kuşku yaratacaktır:

Bekleyen tehlikeler;

İdarenin ve de yargının aidatları kestirmeme ve yasaya uymama noktasında (tüzüksel ve de mali yükümlülükler) cezaları göze alınmalıdır.

Süreç ikili işletilebilir.

Birincisi; aidatların banka yoluyla kesilmesi ya da elden toplanmasıdır ki bu durum bankalara yasa gerekçe gösterilerek engellenebilmesi riskini taşır ve sendika temsilcilerine yeni yükler getirir. Ardından gelir erazyonu yaşanabilir. Ama denenmelidir;

Buna karşılık yasaya uyma durumunda da üyelikler yenileneceğinden aidat kesilen büyük bir üye kaybı yaşanacaktır, Yani her iki durumda da mali anlamda sendikaların tıkanma riski vardır

İkincisi; Hukuki mücadele(Anayasaya aykırılıktan Anayasa Mahkemesine dava açma, AİHM'e davanın taşınması vs,.) ile flili-meşru mücadele sonuna kadar zorlanmalıdır (Bir dönem sendikaların kapatılması karşısında mühürlerin sökülmesi ve sendikaların yeniden açılması hatırlansın). En olumsuzundan bakar ve kapatma gerçekleşirse bile sendikamızın kadroları çok kısa sürede yeni sendikalar kurabilir ve üyeliklerin çoğunu yenileyebilirler.

Bu kadar olumsuzluğun bir arada olduğu, bizleri 90'lı yılların başına götüren, herşeye yeniden başlatan yasaya nasıl uyutabilir?

SAĞIM SOLUM SOBE!

JMÔ Kaddn Urubu

Biz Mühendisler (bizden kasst kadsn ve erkek) Medeni Kanunun Neresindeyiz?

TBMM ve yasalar erkek egemen anlayışını sürdürüyor dursun, biz TMMOB'li, Türkiye'nin yüz akı olmuş mühendisler erkek egemen anlayışın "tapular erkeklerin" tavrına ortak olmayalım, kadın ve erkeğin yarı yarıya ortak olduğu fiili bir durum yaratalım.

Biz kadın mühendisler, erkek meslektaşlarımıza güveniyoruz. En çok da kadınlara güveniyoruz, emeklerine sahip çıktıkları için,..

Medeni Kanunla ilgili değişiklik tasarısı üzerinde TBMM'de devam eden ve "Mal Rejimi" noktasında keskinleşen aykırı görüşler biz mühendis kadınları bu konuyla ilgili söz söylemeye ve bir şeyler yapmaya itti. Bu görüşümüz JMO danışma kurulunda kabul gördü. Bu amaçla oda bünyesinde kadın dayanışması temelinde toplantılar yaptık, belge-bilgi topladık, konuşup, tartıştık.

Medeni Kanun, 1926 yıllarında sosyal yapıyı Cumhuriyete uyarlamak, aile yapısını dini kurallardan kurtarmak amacıyla düzenlenmiş de, hâlâ ataerkil (erkek egemen) yapıyı korumak esasına dayanmakta.

Dinin değişmez kurallarının yaşamın değişen ve gelişen gerçeklerine cevap vermediğinin tespiti, kadının haklarının farkına varması, demokrasi anlayışımızın biraz daha gelişmesi, aile bireylerinin birlikte çalışıp, kazandığını ortaklaşa değerlendirme isteği, bu noktadan geriye düşen medeni kanunun pek çok maddesindeki "erkek egemen" özün değiştirilmesini gündeme getirmiştir,

Artık kadın, çalışabilmesi için eşinden izin almak istememekte, evlenmeden önce de var olduğunu dile getirip, evlilik öncesi kimliğine sahip çıkmakta. Şiddetin olduğu bir birlikteliği sürdürmeye mahkum olmak istememekte. Ev içinde "ücretsiz çalışan" kadın, eğer bir işi varsa o işinden elde ettiği kazancıyla koyduğu katkı sonucunda aileye alınan mal ve mülke, sadece kocasının sahip olmasını da istememekte.

Ancak, mal rejimi konusunda yaşamda ve TBMM'de şiddetli bir çekişme sürmektedir. Evlilik düzeninde kadının emeği hiç olup giderken erkek mal-mülk sahibi olmayı sürdürebilmektedir. Erkeğin ölümü ile kadına çocuklardan sonra 1/4 pay düşmekte, çoğu zaman yuvası bildiği evinden, "ölüm hak, miras helal" mantığıyla çıkarılmakta, ya da mülkün en küçük pay sahibi olarak sığıntı gibi yaşamakta, çocukların insafına terk edilmektedir. Diğer yandan kansı ölen erkek kurulu düzene bir de yeni eş getirerek, sahibi olduğu mülklerin edinilmesinde, en az kendisi kadar katkısı bulunan eski

eşinden olan çocukları da yeni kurduğu ailede eklentisiğinti haline getirmektedir. Oysa o çocuklar annesinden dolayı yarı paraya sahip olmalıdır- Aslında üveylik sorununun temelinde de hak yeme yatmaktadır, ölen kusurlu, eksiklidir, yasa böyle buyurur. Annenin ölümüyle birlikte, edinilmiş mülklerin eşitsiz paylaşımından da haklenme söz konusu olmaktadır.

Mülkiyete dayalı egemenliğin, emeği inkar eden temel yaklaşımı, kadınların itiraz engeline takılmış, kadınların kendi emeklerine sahip çıkma istekleri tasarıya taşınmış ve "mal rejimi tartışması" can alıcı bir gündem oluşturmuştur. Çünkü sistemin egemenliği mal-mülk ve sermayeyle pekişir. Sermaye kimde ise egemen odur ve egemenliği elinde tutmak için birilerinin emeğini yok sayar, gasp eder, sindirir. İşte aile içinde kadının egemenliğinin yok sayılması, erkeğin egemenlik uğruna karısını sömürmesi, mal ayrılığının bu günkü biçimiyle sağlana gelmiştir. Yasa erkeği, erkek ise sistemi payandıramıştır..

Mal ayrılığında "tapu kiminse mal onun"dur. Aynı ev içinde didinip, uğraşıp, bunun yanında, işinde çalışıp maaşını da katarak bir şeyler edinen ailenin evi, arabası, yazlığı gerçekte tapu kiminse ona aittir, aileye değil.

Kirada oturduğumuzda ev sahibimiz nasılsa öyle..,

Kendi meslek alanımızda ve mühendis topluluğunda da durumun farklı olduğunu sanmıyoruz. Yani tapular erkeklerin.

Bizce, ülkemizde emeğe saygısıya ön saflarda yer alan, demokrasi, insan hakları ve anti-faşist mücadelede önder, ilerici özelliği ve mücadeleciliğiyle anılan, biz mühendislerin, var olan bu durumu fiili olarak düzeltmemiz gerekiyor. Mum dibine işirsa, emeğe saygı tohumlan önce kendi bahçemizde yeşerip boy verir,

TBMM ve yasalar erkek egemen anlayışını sürdürüyor dursun, biz TMMOB'li, Türkiye'nin yüz akı olmuş mühendisler erkek egemen anlayışın "tapular erkeklerin" tavrına ortak olmayalım, kadın ve erkeğin yarı yarıya ortak olduğu fiili bir durum yaratalım,

Biz kadın mühendisler» erkek meslektaşlarımıza güveniyoruz, in çok da kadınlara güveniyoruz, emeklerin© sahîp çıktıkları için...

Bizler, "erkek mesleğinin"! kadın meslektaştan olarak çalışmalarımızı ve toplantılarımızı sürdüreceğiz, Kadına özgü her şeyi konuşup, tartışacağız, dayanışma içinde olacağız. Bu amacı sahiplenen herkesle buluşmak dileğiyle.